

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ

Бр. 4-00-569/2022

Датум, 06.09.2022. године

Београд

ОБЈАВЉЕНО НА WEB
ПРЕЗЕНТАЦИЈУ И ОГЛАСНО
ТАБЛУ ДАНА 12.09.2022. ГОД.
ОБАВЕШТЕЊЕ СЕ СМАТРА
ИЗВРШЕНИМ ИСТЕКОМ
ДАНА 27.09.2022. ГОД.

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о жалби подносиоца захтева Андријане Бошковић из Ниша, поднетој против решења о одбацивању захтева за заштиту права бр. 700-00-ЈН-92/2022-013 од 12.08.2022. године, које је донето у поступку заштите права покренутом поводом отвореног поступка јавне набавке услуга – Услуге физичког и противпожарног обезбеђења објеката, ЈН бр. 96 22, за који је јавни позив објављен дана 18.06.2022. године на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 17.06.2022. године), наручиоца „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, ул. Кнеза Милоша бр. 11, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Весне Станковић, као председнице већа, и чланица Републичке комисије Мерсике Марковић и Светлане Ражић, као чланица већа, на основу чл. 187, 198. и 226. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник Републике Србије“, бр. 91/2019, у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 06.09.2022. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ ЖАЛБА КАО НЕОСНОВАНА И ПОТВРЂУЈЕ СЕ Решење бр. 700-00-ЈН-92/2022-013 од 12.08.2022. године, којим је одбачен захтев за заштиту права подносиоца захтева Андријане Бошковић из Ниша, поднет поводом отвореног поступка јавне набавке услуга – Услуге физичког и противпожарног обезбеђења објеката, ЈН бр. 96 22, за који је јавни позив објављен дана 18.06.2022. године на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 17.06.2022. године), наручиоца „Електромрежа Србије“ а.д. Београд.

Образложење

У отвореном поступку јавне набавке услуга – Услуге физичког и противпожарног обезбеђења објеката, ЈН бр. 96 22, за који је јавни позив објављен дана 18.06.2022. године на Порталу јавних набавки (послат на објављивање дана 17.06.2022. године), наручиоца „Електромрежа Србије“ а.д. Београд (у даљем тексту: наручилац), подносилац захтева Андријана Бошковић из Ниша (у даљем тексту: подносилац захтева) поднела је, путем Портала јавних набавки, дана 12.08.2022. године захтев за заштиту права, којим је оспорила садржину конкурсне документације која се односи на конкретан поступак јавне набавке.

Наручилац је поводом наведеног захтева за заштиту права донео решење бр. 700-00-ЈН-92/2022-013 од 12.08.2022. године (објављено на Порталу јавних набавки истог дана), којим је, одбачен захтев за заштиту права из разлога што уз исти није достављен доказ о уплати таксе, као и због тога што подносилац захтева нема активну легитимацију за подношење предметног захтева за заштиту права.

У оквиру образложења наведеног решења, наручилац је навео да је по пријему захтева за заштиту права најпре приступио утврђивању да ли су испуњене процесне претпоставке у вези са поднетим захтевом и утврдио да уз захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса у складу са чланом 225. ЗЈН, као и да подносилац захтева нема активну легитимацију у предметном поступку јавне набавке. Увидом у достављена документа на Порталу јавних набавки наручилац је, како је објаснио, утврдио да подносилац захтева уз поднети захтев за заштиту права није доставио доказ о уплати таксе, већ је, на Порталу јавних набавки предвиђеном месту за читавање овог доказа, учитан празан лист папира. Поред наведеног, наручилац је навео да је подносилац захтева физичко лице и да као такав не може бити понуђач у предметној јавној набавци која за предмет има услуге физичког и противпожарног обезбеђења објеката. У вези са тим, наручилац је објаснио да, као физичко лице, подносилац захтева не може испуњавати законске услове за обављање послова који су предмет јавне набавке из разлога што физичко лице не може поседовати овлашћење за обављање послова организовања заштите од пожара, сходно члану 25. Закона о заштити од пожара („Службени гласник РС“, бр. 111/09, 20/15 и 17118), нити да, као физичко лице, може поседовати решење којим се дозвољава обављање делатности приватног обезбеђења (члан 3. Закона о приватном обезбеђењу). Позивајући се на одредбу члана 211. став 1. ЗЈН наручилац је закључио да подносилац захтева, као физичко лице, не може бити понуђач у предметној јавној набавци која за предмет има услуге физичког и противпожарног обезбеђења објеката, те да стога он нема нити може имати интерес за доделу уговора у предметном поступку јавне набавке. Из наведених разлога, наручилац је захтев за заштиту права одбацио у складу са чланом 219. став 3. ЗЈН.

Против наведеног решења, подносилац захтева је, дана 12.08.2022. године, преко Портала јавних набавки поднео Републичкој комисији жалбу, у којој је истакао да је „подносилац захтева странка која је стручна за предметну област, али неука за поступке јавних набавки и њихово спровођење”. Позивајући се на одредбе члана 212. ЗЈН, као и чл. 8. и 59. Закона о општем управном поступку, подносилац захтева је закључио да је наручилац био обавезан да га, као неуку странку, пре одбацивања захтева за заштиту права, поучи о свим недостацима констатованим у Решењу бр. 700-00-ЈН-9212022-013 од 12.08.2022. године, односно да му укаже да је дужан да уз поднети захтев за заштиту права достави доказ о плаћеној такси и у ком износу. У вези са оценом наручиоца да подносилац захтева не може да буде понуђач у предметној јавној набавци, подносилац захтева је истакао да „ЗЈН допушта подношење заједничке понуде“, те да се физичко лице, како је навео „у правној форми предузетника“, може удружити у заједничку понуду са једним или више правних лица која испуњавају захтеване услове из Закона о приватном обезбеђењу, односно Закона о заштити од пожара. Позивајући се на одредбу члана 2. став 1. тачка 8. ЗЈН, којом је прописано да је понуђач привредни субјект који је поднео понуду, подносилац захтева је закључио да ЗЈН не спречава физичко лице (у форми предузетника) да буде понуђач у поступку, како је констатовано у оспореном решењу. Према тврдњи подносиоца захтева, тек пошто би га наручилац поучио о свим наведеним околностима, а уколико захтев за заштиту права не буде допуњен у остављеном року, тада би исти могао одбацивати захтев за заштиту права.

На основу наведеног, подносилац захтева је предложио Републичкој комисији да предметну жалбу усвоји и поништи решење наручиоца.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметне жалбе, а након прегледа целокупне документације из предметног поступка, одлучила као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у део конкурсне документације насловљен као „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, утврђено је да је наручилац, између осталог, навео и да:

„Приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева је дужан да достави доказ о уплати таксе. Доказ је сваки документ из кога се може да се утврди

да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. ЗЈН и да се односи на предметни захтев за заштиту права. Валидан доказ о извршеној уплати таксе, у складу са Упутством о уплати таксе за подношење захтева за заштиту права Републичке комисије, објављен је на сајту Републичке комисије. Износ таксе:

I Ако се захтев за заштиту права подноси у складу са чланом 214. ст. 2. и 4. и чланом 215. ЗЈН: такса износи 120.000 динара без обзира на износ процењене вредности набавке.

II Ако се захтев за заштиту права подноси у складу са чланом 214. став 3. ЗЈН:

- Такса износи 0,1% процењене вредности набавке а највише 1.200.000 динара, ако је процењена вредност набавке већа од 120.000.000 динара.

- Такса износи 120.000 динара ако збир процењених вредности свих оспорених партија није већи од 120.000.000 динара (уколико је јавна набавка обликована по партијама).

- Такса износи 0,1% збира процењених вредности свих оспорених партија а највише 1.200.000 динара, ако је та вредност већа од 120.000.000 динара (уколико је јавна набавка обликована по партијама).“

Увидом у списе предмета конкретног поступка јавне набавке, те садржину података који су у вези са истим објављени на Порталу јавних набавки, утврђено је да је подносилац захтева дана 29.07.2022. године, путем Портала јавних набавки, поднео захтев за заштиту права, уз који је учитан документ насловљен као „доказ о уплати таксе“. Увидом у садржину наведеног документа утврђено је да је у питању празан лист папира, а не доказ о уплати таксе. Из наведеног произилази да уз захтев за заштиту права није приложен доказ о уплати таксе из члана 225. ЗЈН.

Чланом 214. став 2. ЗЈН прописано је да ће се захтев за заштиту права којим се оспоравају радње наручиоца у вези са одређивањем врсте поступка, садржином јавног позива и конкурсном документацијом сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније три дана пре истека рока за подношење понуда, односно пријава, без обзира на начин достављања.

Чланом 217. став 4. ЗЈН прописано је да је приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу подносилац захтева дужан да достави доказ о уплати таксе из члана 225. овог закона.

Чланом 217. став 5. ЗЈН прописано је да је доказ из става 4. овог члана сваки документ из кога може да се утврди да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права.

Чланом 219. став 3. ЗЈН прописано је да ако уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ да је уплаћена такса из члана 225. овог закона, наручилац ће такав захтев да одбаци решењем без претходног позивања подносиоца захтева да допуни захтев.

Чланом 225. став 1. ЗЈН прописано је да је подносилац захтева дужан да на одређени рачун буџета Републике Србије уплати таксу у износу од 120.000 динара ако се захтев за заштиту права подноси у складу са одредбом члана 214 ст. 2. и 4. и чланом 215. ЗЈН, без обзира на износ процењене вредности јавне набавке.

Полазећи од цитираних одредби ЗЈН, Републичка комисија указује да је подносилац захтева на основу одредбе члана 217. став 4. ЗЈН дужан да приликом подношења захтева за заштиту права наручиоцу достави доказ о уплати таксе из члана 225. ЗЈН, с тим да доказ одређен ставом 5. наведеног члана 217. ЗЈН представља сваки документ из кога се може утврдити да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. овог закона и да се односи на предметни захтев за заштиту права, а која околност је неспорно позната и подносиоцу захтева за заштиту права, с обзиром на то да исти у предметној жалби није оспорио оцену наручиоца изнету у решењу бр. 700-00-ЈН-92/2022-013 од 01.08.2022. године, да уз предметни захтев за заштиту права није достављен доказ о уплати таксе, него је инсистирао на томе да је наручилац био дужан да га, као неуку странку, поучи о томе да је дужан да достави доказ о плаћеној такси, те да му одреди примерен рок у којем би подносилац захтева поступио по упутству наручиоца.

Из чињеничног стања утврђеног у конкретном случају произилази да је у конкурсној документацији у делу који је насловљен као „Упутство понуђачима како да сачине понуду“, наведено да је приликом подношења захтева за заштиту права подносилац захтева дужан да достави доказ о уплати таксе (доказ је сваки документ из кога се може утврдити да је трансакција извршена на одговарајући износ из члана 225. ЗЈН и да се односи на предметни захтев за заштиту права), те да износ таксе, ако се захтев за заштиту права подноси у складу са чланом 214. ст. 2. и 4. и чланом 215. ЗЈН, износи 120.000 динара без обзира на износ процењене вредности набавке.

Како даље произилази из утврђеног чињеничног стања, предметни захтев за заштиту права је поднет пре истека рока за подношење понуда при чему неспорно подносилац захтева није доставио доказ да је уплатио таксу.

С обзиром на наведено, следи да је подносилац захтева, сходно одредби члана 225. став 2. тачка 1) ЗЈН, који је предметни захтев за заштиту права поднео у складу са чланом 214. став 3. ЗЈН, био дужан да уз захтев за заштиту права достави доказ о уплати таксе у износу од 120.000,00 динара, како је и био поучен у конкурсној документацији.

Како у конкретном случају подносилац захтева у предметном поступку заштите права није доставио било какав документ као доказ о уплати таксе, то Републичка комисија констатује да сходно одредби члана 217. став 5. ЗЈН уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ из става 4. наведеног члана из кога се може утврдити да је извршена трансакција на одговарајући износ из члана 225. став 1. ЗЈН.

Стога, имајући у виду да уз поднети захтев за заштиту права није достављен доказ у складу са чланом 219. став 3. ЗЈН на износ од 120.000,00 динара, а који је износ, у конкретном поступку заштите права, износ таксе одређен одредбом члана 225. ЗЈН, то је Републичка комисија утврдила да је наручилац правилно поступио када је предметни захтев за заштиту права одбацио сходно чл. 219. став 3. ЗЈН, услед чега је предметну жалбу оценила неоснованом.

Имајући у виду наведено у складу са одредбом члана 226. став 4. тачка 10) ЗЈН, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може да се изјави жалба.

Против одлуке Републичке комисије може да се покрене управни спор, подношењем тужбе Управном суду, у року од 15 дана од дана достављања одлуке подносиоцу захтева.

ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА

Весна Станковић

Доставити (по ЗУП-у):

- 1) **наручиоцу:** „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, ул. Кнеза Милоша бр. 11
- 2) **подносиоцу захтева:** Андријана Бошковић, Ниш, преко огласне табле Републичке комисије